

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 184/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť D. B., K., zastúpenej advokátkou Mgr. V. D., K., ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 257/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. B. o d m i e t a z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. marca 2012 doručená sťažnosť D. B., K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou Mgr. V. D., K., ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 257/2008 o vylúčení z užívania bytu.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uviedla:

„Sťažovateľka podala dňa 31. 10. 2008 návrh vo veci samej pôvodne na zrušenie spoločného nájmu k bytu. Následne dňa 24. 03. 2009 podala sťažovateľka konajúcemu súdu návrh na zmenu návrhu na začatie konania, ktorým žiadala, aby súd vylúčil odporcu z užívania bytu. Konajúci súd o merite veci rozhodol až dňa 12. 3. 2012 rozsudkom, ktorým návrh sťažovateľky zamietol a zaviazal ju k náhrade trov konania.

Súd v rámci konania nariadil niekoľko pojednávanií, avšak každé bolo odročené na neurčito. Prvé pojednávanie dňa 15. 6. 2009 bolo odročené z dôvodu, že medzi účastníkmi konania je na september roku 2009 stanovený termín pojednávania vo veci rozvodu a úpravy práv k maloletým deťom. Na druhom pojednávaní dňa 14. 12. 2009 sudca vykonával dokazovanie smerujúce k rozhodnutiu o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia o zákaze vstupu odporcu do bytu a pojednávanie znovu odročil na neurčito. Keďže navrhovateľka sa proti uzneseniu o zrušení predbežného opatrenia odvolala, konanie v tejto časti sa presunulo na odvolací súd. Krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil dňa 29. 10. 2010 a rozhodnutie bolo okresnému súdu doručené dňa 29. 11. 2010. Následne bolo na odvolacom súde vytýčené ďalšie pojednávanie až na 19. 09. 2011 (teda 10 mesiacov po vrátení spisu na prvostupňový súd), kedy sudca len dopyčul účastníkov konania k aktuálnej situácii a po tom, čo právny zástupca odporcu informoval o vytýčenom termíne pojednávania... sudca pojednávanie znovu odročil na neurčito. Súd vytýčil pojednávanie až na základe sťažnosti sťažovateľky na priesťahy v konaní, ktorú adresovala predsedovi súdu dňa 02. 01. 2012, pričom v odpovedi na jej sťažnosť ju dňa 02. 02. 2012 predseda súdu informoval o vytýčenom termíne pojednávania. Predseda súdu pritom konštatoval, že dospel k záveru, že súd koná v predmetnej veci nesústredene a neefektívne a tým sa stáva súdne konanie pomalým a neúčinným. Predseda súdu vyhodnotil sťažnosť sťažovateľky za dôvodnú.

Podľa názoru sťažovateľky súd vo veci formálne nariadil pojednávania bez praktického významu. Nariadené pojednávania nedospeli k zisteniu žiadnych nových

okolností, neboli na nich vykonané žiadne významné dôkazy pre rozhodnutie vo veci samej. Toto možno nepochybné považovať za zbytočné prietahy v konaní.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod spis. zn. 20 C 257/2008 porušené bolo.

2. Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 €, ktoré je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Sťažovateľke priznáva náhradu trov konania právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť na účet advokátky č... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľky smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 257/2008, ktorým boli podľa nej spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 109/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že namietané konanie začalo na okresnom súde 31. októbra 2008 podaním návrhu na zrušenie spoločného nájmu k bytu.

Zo sťažnosti a z jej príloh ďalej vyplýva, že na sťažnosť sťažovateľky na prietahy v konaní z 2. januára 2012 predseda okresného súdu v podaní z 2. februára 2012 označenom ako „*Oznámenie o výsledku šetrenia sťažnosti vo veci 20 C/257/2008*“ okrem iného sťažovateľke oznámil, že „*vybavujúceho sudcu... na tento stav upozornil a prikázal... mu, aby vo veci konal sústredene, efektívne a bez zbytočných prietahov*“, pričom uviedol, že „*je vo veci vytýčený termín pojednávania na 13. 3. 2012*“. Po uplatnení tejto sťažnosti na prietahy v konaní a prijatí príslušných opatrení okresný súd realizoval ďalší postup vo veci tak, že na pojednávaní nariadenom na 12. marec 2012 rozsudkom č. k. 20 C 257/2008-107 návrh sťažovateľky (žalobkyne) zamietol. Rozsudok sa v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľky doručoval účastníkom konania.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že využite právneho prostriedku na ochranu svojich práv, ktorý mala sťažovateľka k dispozícii podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorý aj využila, sa v okolnostiach posudzovanej veci javí ako účinný prostriedok nápravy ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Z uvedeného vyplýva, že stav namietaného konania v čase predbežného prerokovania sťažnosti umožňuje vysloviť názor, že podanie sťažnosti na priet'ahy v konaní sa prejavilo ako také, ktoré prispelo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajším neefektívnym postupom okresného súdu, čo z pohľadu ústavného súdu v danej veci znamená, že sťažnosť nie je aj z tohto dôvodu opodstatnená.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2012